Detta är en text av den argentinske ekonomen Claudio Katz [1] publicerad 261011 Det spanskspråkiga originalet finns bland annat på https://www.aporrea.org/tecno/a357384.html

AI – ETT NYTT PROBLEM FÖR USA

SAMMANFATTNING

Trump hoppas kunna motverka sina ekonomiska misslyckanden med hjälp av AI. Men tecknen på överinvesteringar och att den börsbubbla som driver denna innovation snart kommer att spricka blir allt tydligare. Den digitala euforin förvärrar ojämlikheten, budgetunderskottet, den återuppblossande inflationen och dollarns nedgång. Den fördjupar USA:s nedgång och drabbar en avindustrialiserad ekonomi. Eliten i Washington saknar lösningar för att hantera Kinas växande framfart.

Trump har koncentrerat alla USA:s ekonomiska förväntningar på artificiell intelligens. BNP-tillväxten drivs nästan uteslutande av investeringar i denna teknik, aktiemarknaden kretsar kring den handfull företag som kontrollerar dessa aktier och nästan alla investeringar är inriktade på denna sektor. Den återstående delen av produktion, konsumtion och handel har blivit beroende av AI:s utveckling. Precis som i alla de riskfyllda och extrema satsningar han gör, satsar Trump allt på att denna digitala innovation ska bli en framgång.

Han stöder sig på den våg av teknooptimism som drivs av förespråkarna för den nya tekniken och hävdar att AI kommer att driva på tillväxten, med nya kvalificerade arbetstillfällen, ökad produktivitet och en snabbare utveckling tack vare automatiserad assistans.

En av inspiratörerna bakom detta klimat hävdar att den nya tekniken är synonym med framsteg, överflöd och välfärd, förutsatt att marknaden får fungera fritt, utan regleringar eller begränsningar av något slag[2]. Andra entusiaster förutspår en sysselsättningsboom i samband med AI[3] och flera välkända konsultföretag förutspår expansion och högkonjunktur tack vare denna uppfinning[4].

Trump ser dessutom AI som ett verktyg för att tvinga Kina på knä, öka krigsretoriken och återupprätta USA:s världsherravälde. Han avser också att använda den för att införa en polisstat och kriminalisera oppositionen[5].

Denna innovation ses i praktiken som den stora motvikten till de motgångar som magnaten står inför. De tullar, sanktioner och monetära hot som Trump satte in år 2025 gav lika ogynnsamma resultat som den krigiska kursändringen 2026, som har lett till det förkrossande misslyckandet i kriget mot Iran. Kommer den nya satsningen att vända dessa misslyckanden? Kommer den att motverka USA:s nedgång som imperium? Det finns många skäl att svara nekande på dessa frågor.

ÖVERINVESTERING I SIKTE

USA är inte i stånd att inom sin produktionssektor utnyttja de svindlande framsteg som görs inom artificiell intelligens.

Till skillnad från vad som skedde med andra tekniska revolutioner under 1900-talet hindrar landets industriella nedgång detta utnyttjande.

Världens ledande makt står inför en allvarlig industriell tillbakagång, med stagnerande produktivitet och en ohejdbar förlust av konkurrenskraft gentemot Kina. I den hårda kampen om att sänka kostnader, öka försäljningen och erövra marknader tenderar USA att hamna på efterkälken.

AI-förespråkarna lovar att övervinna dessa svårigheter med den mest revolutionerande innovationen under det pågående århundradet. Men de utelämnar att den exponentiella utvecklingen inom denna sektor sker i direkt motsats till resten av ekonomin. Den avancerar genom att ta i anspråk alla resurser som krävs för industrins återuppgång, utan att ge några tecken på att fördelarna senare kommer att återföras till tillverkningssektorn.

AI-förespråkarna förutspår denna positiva inverkan när den nya tekniken införs i företagen, med åtföljande ökning av produktiviteten, vinsterna och BNP-tillväxten. Men hittills finns inte det minsta tecknet på att denna utveckling är nära förestående.

Mellan 2005 och 2019 låg den genomsnittliga produktivitetstillväxten i USA på omkring 1,5 % per år och ökade till 2,5 % från slutet av 2022 tack vare användningen av redan befintlig teknik[6]. Effekten av AI är ännu inte synlig på grund av den långsamma takten, svårigheterna och den skepsis som dess tillämpning väcker, och uppskattningarna av dess positiva effekter är mycket försiktiga[7]. Det som däremot framträder tydligt är det enorma investeringsöverskottet, som drivs på av den amerikanska kapitalismens ”barn som får allt det vill ha”. Dessa kapitalabsorptionsnivåer ökar med 20 % per år, det vill säga till en nivå som saknar motstycke i historien.
De stora teknikföretagen (Anthropic, OpenAI, Google, Meta, Microsoft, Amazon) avsätter enastående summor på 725 000 miljoner dollar år 2026 för att bygga upp AI-infrastrukturen. Det är belopp som vida överstiger vad som investerades i järnvägsbyggandet under 1800-talet eller i alla faser av den digitala revolutionen under de senaste två decennierna (datorer, chip, nätverk, internet). När, hur och på vilket sätt denna investering kommer att påverka produktionen är en olöst fråga. Företagen planerar att investera cirka 10,3 biljoner dollar i AI fram till 2032, vilket de kommer att behöva finansiera med enorma skulder eftersom inga beräkningar pekar på framtida intäkter i den storleksordningen. Denna siffra motsvarar en investering i förhållande till BNP som är tre gånger så stor som andelen för de fem föregående tekniska revolutionerna [8]
Många förväntar sig dessutom att AI-modellerna ska generera en efterfrågan som motsvarar den pågående mega-investeringen, men de presenterar ingen bedömning av vinster som stämmer överens med en sådan förväntan. Klyftan mellan den enorma ökningen av investeringarna och de affärsmöjligheter som skulle möjliggöra denna utveckling är mycket tydlig. Denna brist på samstämmighet förstärker prognoserna om överinvesteringar och den därmed följande klyftan mellan det kapital som kanaliseras till AI och den avkastning som förväntas av denna satsning.
Om man beaktar vad som hänt vid tidigare tekniska revolutioner, fullbordas den produktivitetsökning som härrör från en radikal innovation först efter flera kriser. Dessa omvälvningar minskar värdet på en stor del av det kapital som den nya sektorn har absorberat, innan den efterlängtade uppgången inleds.
De vanligaste uppskattningarna tyder på att det går ett eller två decennier mellan uppfinningen av den nya tekniken och dess omvandling till en innovation som integreras i produktionskedjan. Om denna sekvens upprepas skulle det innebära ett scenario med kommande kriser och fördröjda positiva effekter. Men utsikterna är ännu mörkare för AI på grund av de enorma tvivlen kring dess ekonomiska implementering.
Hittills vet företagen inte hur de ska använda den på ett effektivt sätt i sin löpande verksamhet, och leverantörerna av det nya verktyget vågar inte överföra den verkliga kostnaden för tjänsten till sina kunder eller konsumenter. De investerar enorma summor i att förbättra AI utan att kräva ersättning som står i proportion till dessa utgifter.
Överinvesteringen syns inte bara i dessa brister. Den bekräftas också av oron för de arbetsförluster som införandet av AI kommer att medföra, med den därpå följande negativa inverkan som dessa nedskärningar har på intäkterna, marknaderna och slutligen själva vinsterna.
Den omedelbara lockelsen som AI erbjuder kapitalisterna är att ersätta kvalificerad personal med någon form av automatiserad verksamhet till lägre kostnad. Men såväl omfattningen som konsekvenserna av denna ersättning ökar farhågorna för en skadlig ekonomisk effekt till följd av dess införande.
Överinvesteringar utlöser ofta krascher när deltagarna i processen inser att de har satsat kapitalbelopp som inte står i proportion till den möjliga värdeökningen. Denna kritiska punkt börjar nu synas i flera indikatorer på den finansiella termometern.

OKONTROLLERAD BUBBLA

Det främsta tecknet på överinvesteringar i AI är den finansiella bubbla som denna innovation skapar på Wall Street. Den ger upphov till en aldrig tidigare skådad våg av spekulation på världens största aktiemarknad. Sedan ett decennium tillbaka står aktierna i de digitala jättarna (Nvidia, Alphabet-Google, Apple, Amazon, Microsoft, Meta-Facebook, Tesla) för huvuddelen av köpen och utgör en tredjedel av värdet på marknadens viktigaste index.

Eftersom de nya stjärnorna inom AI har gett sig in i enorma investeringar för att bygga datacenter, halvledare och hårdvaruinfrastruktur överstiger de belopp som står på spel allt man kunnat föreställa sig. I sin börsintroduktion för att samla in kapital uppnådde SpaceX det största volymen någonsin. OpenAI och Anthropic är på väg att uppnå liknande resultat, vilket ökar dessa företags börsvärde till oöverträffade nivåer. Även om ingen vet hur deras verksamhet kommer att utvecklas i framtiden uppvisar de tre företagen för närvarande betydande förluster[9].

I takt med att de samlar in kapital ökar ägarna till dessa företag sina förmögenheter i en skala som får vilken dödlig som helst att tystna. Elon Musk har blivit den första biljonären i historien och har själv samlat på sig en förmögenhet som överstiger den som de fattigaste 46 procenten av mänskligheten (3,8 miljarder människor) tillsammans besitter[10]. Tillsammans med sina kolleger i den digitala plutokratin avser han att fortsätta samla in pengar i hopp om att bubblan aldrig ska spricka. Men detta illusoriska mål har aldrig uppnåtts med någon innovation. Kapitalisternas girighet leder oundvikligen till en finansiell krasch.

AI-bubblan drivs dessutom av en explosiv form av cirkulär och korsfinansiering mellan företagen själva, vilket gör det omöjligt att skilja de verkliga intäkterna från de bokföringsmässiga transaktioner som blåser upp värderingarna. Deltagarna i detta kretslopp (så kallade hyperscalers) underblåser i sin tur denna fiktion med lån och skuldemissioner överallt, vilket ytterligare blåser upp kurserna. Takten i denna uppblåsning ligger långt före indikatorerna på någon motsvarande avkastning[11].

Den pågående galna euforin personifieras av Elon Musk och hans företag SpaceX, som utan någon trovärdig vetenskaplig utgångspunkt samlar in medel för att kolonisera Mars. Aktierna i hans företag handlas redan till 350 gånger mer än vad dess framtida vinster skulle generera.

Den ohejdbara framgången för hans företag har gjort honom till förkroppsligandet av kapitalismens alla drömmar, och denna attraktionskraft förklarar det inflytande han utövar över småinvesterare som bländats av ultraliberal libertarianism. Denna illusion är mycket talande för det rådande klimatet kring AI[12].

För att skapa den pågående bubblan har den digitala plutokratin stärkt de nära relationer som den knöt redan från början med Wall Streets storheter. Dessa finansiärer tjänar på de saftiga marginalerna i all den pågående förmedlingsverksamheten.

Men teknomiljonärerna har också stärkt sina kontakter med den nya gruppen av investeringsfonder, hedgefonder och kryptovalutor, som tjänar förmögenheter genom att blåsa upp värdet på tillgångarna i den digitala världen[13]. Denna sammanflätning förstärker de varningssignaler som etablerade ekonomer sänder ut inför den annalkande stormen.

Denna katastrof varnas till och med av bubblans egna skapare, som säkrar sig genom att förhandla fram en statlig räddningsaktion liknande den hjälp som de stora bankerna fick 2008. Teknikföretagen ser sig själva som bestående jättar som hela samhället borde stödja.

OpenAI:s vd, Sam Altman, har detta stöd i åtanke när han förespråkar inrättandet av en offentlig finansfond ”så att medborgarna kan ta del av fördelarna med AI”. Denna organisation skulle utgöra bron till det stora stödet, om bubblan leder till en omfattande finansiell kollaps[14].

Precis som 2008 är den internationella räckvidden av en sådan kollaps tydlig, med tanke på det enorma kapitalflödet från alla håll i AI-hysterin. I vissa fall – som i Sydkorea – anas redan denna spänning på grund av den stora exponeringen hos företag som tillverkar chip, minnen och halvledare. I andra länder – såsom Saudiarabien, Förenade Arabemiraten eller Kuwait – har gigantiska statliga investeringsfonder inrättats för att finansiera den nya tekniken[15]. Eftersom de amerikanska digitala megaföretagen har emitterat skuldinstrument över hela världen skulle en skakning i deras flaggskeppsprojekt få hela världen att vackla.

AI är en radikal innovation med osäkra produktionsmöjligheter, som bryter in i en ekonomi som påverkats av årtionden av finansialisering. De stora kapitalisterna i USA har motverkat sina sjunkande vinster inom produktionen med höga avkastningar inom finanssektorn.

Överinvesteringarna inom den digitala sektorn underblåser denna finansiella hypertrofi och sårbarheten hos alla transaktioner med fiktivt kapital som plågar världens ledande stormakt.

Det som hände för två decennier sedan med dotcom-bubblan är det lugnande exemplet som de som

är inblandade i den nuvarande digitala ruletten åberopar. Denna kris – som föregick den massiva introduktionen av internet och mobiltelefoner – var ett typiskt Wall Street-krasch med begränsade konsekvenser. Det ledde till en omstrukturering av sektorn, där förlorande företag rensades bort och de företag som har lett den efterföljande uppgången stärktes.
Men omfattningen av det kapital som står på spel denna gång och dess globala kopplingar tyder på en spänning av en helt annan kaliber. Denna dimension beror på kopplingen till ett annat spektrum av spänningar inom flera områden av den amerikanska ekonomin.

OJÄMLIKHET, SKULDSÄTTNING OCH INFLATION

Överinvesteringarna och de finansiella bubblorna som följer med AI samverkar med andra obalanser och förstärker deras intensitet. Denna förvärring är mycket tydlig när det gäller ojämlikheten, som efter en lång period av nyliberalismens dominans har förvandlats till det amerikanska samhällets största gissel.
Denna ojämlikhet förstärks av Silicon Valleys teknoplutokrati. Från detta digitala epicentrum har den nya eliten av miljardärer, som Elon Musk sammanfattar och personifierar, fått makt. Denna idol för extremhögern stoltserar med sin miljardförmögenhet, föraktar mänsklig solidaritet och normaliserar kapitalismens hänsynslösa logik. Liksom alla superrika i vår tid förkroppsligar han den brutalitet som upprätthåller detta system[16].
Den digitala plutokratin förvärrar den ojämlikhet som under de senaste decennierna har urholkat USA. Medan andelen av nationalinkomsten som 1 % av de rikaste hade 1980 var hälften så stor som andelen för de 50 % fattigaste, är den idag dubbelt så stor[17].
I USA finns en stor del av den 1 % av ultramiljonärerna som innehar 45 % av den globala förmögenheten. Bara under 2024 växte denna elits sammanlagda förmögenhet tre gånger snabbare än under 2023. De förmögna inom teknikföretagen utgör den mest privilegierade delen av denna ytterst lilla grupp. Deras enorma förmögenhet befäster den tudelade strukturen i den amerikanska ekonomin, som vilar på den starka tillväxten inom digitala tjänster och den ihållande stagnationen inom huvuddelen av den produktiva verksamheten. Denna ojämlikhet förvärrar den låga konkurrenskraften i en ekonomi som hämmas av den växande massan av skuldsatta och fattiga konsumenter.
Men AI:s samspel med obalanserna i den amerikanska ekonomin är på kort sikt mest explosivt när det gäller statsskulden. De miljardfonder som driver på teknikbubblan på Wall Street konkurrerar med finansieringen av en statsskuld som växer för varje dag.
Det handlar inte längre om den typiska konkurrensen om avkastning mellan två investeringar, utan om en aldrig tidigare skådad spänning mellan enorma obalanser som förstärker varandra.
Omfattningen av det kapital som den digitala sektorn drar till sig är lika enorm som den okontrollerade volymen av den offentliga skuldsättningen.
Dessa bottenlösa kassor tävlar om att absorbera världens sparande. Å ena sidan har teknikföretagen under 2026 dragit in mer än 220 000 miljoner dollar. Å andra sidan har det finansiella underskott som USA behöver finansiera fördubblats sedan 2017 och kräver räntebetalningar som överstiger Pentagons utgifter. Man måste hantera en federal skuldstock som redan överstiger 40 biljoner dollar[18].
Dessa mångfaldiga efterfrågor på pengar inträffar just när perioden med billiga pengar – som inleddes med bankräddningarna och förlängde pandemin – har upphört. Mot bakgrund av den digitala bubblans lockelse kräver fordringsägarna till den offentliga skulden högre avkastning på sin finansiering av denna skuld. Detta krav leder till en ihållande ränteuppgång, som Trump avsåg att sänka för att upprätthålla aktivitetsnivån i den sviktande amerikanska ekonomin.
Denna allt dyrare finansiering av statsobligationerna är en tidsinställd bomb, vars splitter flyger åt alla håll. Å ena sidan gör den landets inhemska lån tyngre och å andra sidan spänner den upp relationerna med utländska fordringsägare. Dessa utländska innehavare äger nära en tredjedel av statsobligationerna och tenderar att dra ner på sina köp inför den uppenbara insolvensen hos sin gäldenär.
USA har i årtionden varit beroende av att placera sina värdepapper på världsmarknaden, men

hamnar nu i en ond cirkel av kostsamma refinansieringar och farliga spekulativa transaktioner. Samtidigt som räntan på dessa skulder ligger på den högsta nivån sedan 2007 improviserar dess förvaltare, Scott Bessent, dagligen med återköp av värdepapper, hantering av löptider och ränteskillnader för att bevara lojaliteten hos de oroliga fordringsägarna till denna skuldbörda.
Som om inte det vore nog måste man vända sig till den största innehavaren av dessa värdepapper, nämligen Japan – ett land som tyngs av stagnation, skuldsättning och en konkurrenskraftsförlust som är större än den hos den amerikanska partnern[19].
De ömsesidiga räddningsinsatserna mellan de båda stormakterna innefattade under lång tid spekulationsmekanismer för att tjäna pengar på ränteskillnader och valutakurser mellan yenen och dollarn. Men denna så kallade *carry trade* har blivit ohållbar[20]. Av den anledningen utlöser de återkommande skakningarna på Tokyobörsen alla varningssignaler i det globala finanssystemet och väcker spöket från 2008 till liv igen. Alla vet att den kollapsen orsakades och hölls i schack med samma överdrivna offentliga skuldsättning som råder idag.
Dessutom återkommer den inflation som detta stöd gav upphov till i början av decenniet, nu med andra drivkrafter men med samma typ av effekter. Å ena sidan har Trumps protektionistiska improvisationer skapat en kaotisk tullpolitik som har gjort den amerikanska ekonomin dyrare, och å andra sidan påverkar den stigande oljepriset – som utlöstes av Gulfkriget – redan alla värdekedjor. Detta inflationstryck leder till höjda räntor, vilket ytterligare hindrar Trumps försök att upprätthålla den svaga tillväxten i USA:s BNP.
Denna kombination av motgångar påverkar i slutändan dollarns ställning som världsvaluta och påskyndar tendensen att den ersätts av andra valutor i löpande transaktioner mellan inflytelserika makter[21]. Kina, Ryssland och BRICS Plus befäster denna vändning i en dynamik av ökande avdollarisering, vilket urholkar grundpelaren för det amerikanska imperiets dominans[22].
AI är den amerikanska elitens enda aktuella ekonomiska satsning för att hantera alla dessa motgångar. De antar att ledarskapet inom denna teknik kommer att göra det möjligt att motverka de handelsmässiga, finansiella och produktionsmässiga svårigheter som den nedgångna stormakten står inför. Men de inser inte hur utvecklingen av detta verktyg förvärrar alla obalanser. AI bevarar inte USA:s makt. Tvärtom: den undergräver på flera sätt fortsättningen av denna dominans.

FÖRTVIVLAN INFÖR KINA

Den frustration som Kinas svindlande framsteg på det digitala området väcker illustrerar den förvirring som råder bland de amerikanska eliterna. Fram till helt nyligen ansåg de att denna värld tillhörde dem utan någon konkurrent i sikte. Men Pekings ständiga framsteg under de senaste decennierna har under de senaste åren utvecklats till en överväldigande process.
Uppgången inleddes med skapandet av Alibaba – ett e-handelsföretag som utmanade de västerländska plattformarna – och med etableringen av Baidu, ”det kinesiska Google”, som redan fungerar som världens näst största sökmotor. År 2018 framträdde Tencent som ett företag specialiserat på underhållningsbranschen, vilket erövrade världsledningen inom videospel. Därefter etablerade sig WeChat (motsvarigheten till WhatsApp) som det mest populära och mest använda sociala nätverket bland det imponerande antalet kinesiska medborgare.
Dessa
svindlande utvecklingar hade sin grund i den tekniköverföring som den asiatiska jätten påtvingade de amerikanska investerarna i digitala företag. Dessa företag accepterade de kinesiska kraven i sin ohejdbara jakt på vinst, vilket möjliggjorde den inledande kopieringen av deras produkter. Senare kunde de inte hindra de framväxande östasiatiska företagen från att förbättra och vidareutveckla deras produkter, vilket ledde till att dessa företag klättrade upp och blev ohejdbara konkurrenter. De tog ledningen i detta kapplöpning, först med den nya 5G-nätverkstekniken och därefter med Huaweis mobiltelefoner. Nu konkurrerar de kinesiska företagen inom alla områden av den digitala världen[23].
Detta språng från att jämna ut till att tävla om ledarskapet begränsar sig inte längre till stora innovationer som grön teknik för vindkraftverk, solpaneler, elbilar och höghastighetståg, utan omfattar även verksamhet inom Big Data.

I samtliga fall tar de till sig sina konkurrenters uppfinningar och omvandlar dem till mer effektiva innovationer. Kina hamnade på förstasidorna världen över med DeepSeeks imponerande bedrift. Företaget utvecklade en AI-applikation som erbjuder otaliga fördelar jämfört med konkurrenten OpenAI:s ChatGPT.
DeepSeek introducerade en interaktiv sökmotor som utför samma åtgärder som sin konkurrent till en betydligt lägre kostnad. Den genomför samma träning, men till en kostnad som motsvarar 10 % av vad konkurrenten investerat. Denna skillnad innebär en motsvarande prisskillnad för tjänsten. Det som ChatGPT erbjuder för 15 dollar säljer DeepSeek för endast 0,14 dollar.
Dessutom bygger den kinesiska modellen på öppen källkod, vilket gör att vem som helst kan granska, modifiera och anpassa den efter sina behov – till skillnad från den amerikanska konkurrentens restriktiva modell. Tack vare denna väsentliga skillnad blev den kinesiska appen omedelbart en nedladdningssuccé.
Samma framgångsrecept har nu spridit sig till Kimi K3 från företaget Moonshot AI, som överträffade både Claude Fable 5 från Anthropic och GPT 5.6 Sol från OpenAI i prestanda. Den modellen är 112 gånger billigare per miljon tokens (en ”barrel” av intelligens).
Ett token kostar 56 dollar hos Anthropic, 26 dollar hos OpenAI, 1,50 dollar hos Meta, 1 dollar hos xAI och Google, och 0,50 dollar hos de kinesiska modellerna. Denna nya smäll orsakade en schism inom AI-plutokratin, eftersom många röster erkänner att den utvecklingsväg som USA valt är mycket kostsam och föga lönsam[24].
Flera amerikanska beslutsfattare försökte med hjälp av sanktioner hejda rivalens framfart, till exempel genom att förbjuda export av de mest avancerade processorerna till Kina. Men detta fick en motsatt effekt än den avsedda, eftersom det stimulerade lokal forskning och tillverkning av dessa komponenter och deras efterföljande försäljning till väsentligt lägre priser.
DeepSeek hanterade till exempel de restriktioner som Washington införde genom att använda en annan typ av halvledare och lyckades till slut ta fram en framgångsrik produkt. Samma bumerangeffekt kunde observeras hos Huawei, som har etablerat sig på den globala 5G-marknaden efter att ha neutraliserat de fruktlösa sanktioner som USA införde för att kväva företaget. Sanktionerna drabbade angriparen hårdare än den angripna.
Ett annat exempel i samma sammanhang återfinns inom tillverkningen av de mest avancerade integrerade kretsarna, där företaget SAETG börjar konkurrera med Nvidia och därmed minskar teknikgapet på ett område där Kina tidigare hade ett stort eftersläp och var beroende av utlandet. Med denna utveckling förbättras landets position inom de tre delarna av AI:s värdekedja: insatsvaror för mikroprocessorer (sällsynta jordartsmetaller, kritiska mineraler), träning av plattformar och etablering av datacenter[25]. Hittills behåller USA sina fördelar inom den tekniska framkanten och databehandlingen, medan Kina minskar dessa avstånd och uppnår en bättre position när det gäller effektivitet, industriell integration och skala.
I kampen om vem som kommer först (som skulle kunna kallas ”Sputnik-kapplöpningen”) behåller USA betydande fördelar inom avgörande segment. Men när det gäller att integrera denna teknik i den reala ekonomin är den kinesiska överlägsenheten uppenbar[26].
Dessutom är Kina för vissa amerikanska företag (som Nvidia) fortfarande en enorm potentiell marknad som de försöker behålla, vilket förhindrar att de båda länderna utvecklas längs helt motsatta tekniska banor[27].
Men konfrontationen har brutit ut och Kina bekräftar inom det digitala området den högre produktivitet och konkurrenskraft som landet uppvisar inom alla områden av den ekonomiska verksamheten. Den mest slående bekräftelsen på denna fördel är den växande användningen, även bland de amerikanska företagen själva, av digitala verktyg som utvecklats av kinesiska företag. Etablissemanget i Washington betraktar denna motgång med förvåning, utan att kunna hitta någon väg att vända utvecklingen.
Förväntningarna på en kommande och långvarig stagnation i Kina – liknande den som drabbar Japan – har inte bekräftats. Den asiatiska jätten håller ett stort avstånd till de ekonomier som tynar bort på grund av en åldrande befolkning, strukturell arbetslöshet eller demografisk omställning. Landet lider inte heller av uttömda medelinkomster, produktivitetsnedgång eller finansiellt slöseri.

Denna rad av motgångar – som förutspåtts av de främsta konventionella ekonomerna – har inte inträffat hos den asiatiska konkurrenten. Den statliga tillväxtmotorn fortsätter att fungera, avkastningen på de investeringar som styr ekonomin ökar och skyddet av de ackumulerade reserverna för att hantera motgångar stärks.
Misslyckandet med Trumps försök att undergräva den asiatiska lokomotiven med tullar bekräftas av den fortsatta expansionen av Sidenvägen. Kina har redan ingått avtal med 148 länder och bilaterala överenskommelser med 102 partnerländer. Landet är den största handelspartnern för 120 länder och leder utvecklingen av ett alternativt ekonomiskt block kring BRICS-länderna.
På det digitala området är kontrasten särskilt tydlig mellan den snäva horisonten av kortsiktiga vinster som styr den amerikanska teknikoligarkin och den kinesiska motpartens långsiktiga satsning. Plutokratin kring Trump gör gällande sina krav på staten med samma maktdemonstration som tungindustrin eller bankerna en gång i tiden uppvisade. Den utgör en lobby som anslöt sig till den republikanske ledaren efter att ha lagt sina traditionella preferenser för demokraternas globalism åt sidan. Den formar alla åtgärder som kongressen antar, som den verkställande makten genomför och som domarna godkänner, i sin tjänst.
Däremot följer baronerna inom Kinas privata tekniksektor (Alibaba, Tencent, Ant Group, Didi) de riktlinjer som kommunistpartiets ledning ålägger, med samma disciplin som Huawei eller SMIC tidigare accepterade ledningens regler. Den regleringsarkitektur för generativ AI som Kina inrättade 2023 gör det möjligt att reglera vissa aspekter och påskynda andra delar av samma område, utifrån en strategi som begränsar och underordnar strävan efter omedelbar lönsamhet[28].
Den väsentliga skillnaden mellan de båda stormakterna ligger inte i Trump och Xi Jinpings personligheter eller i de två ländernas profil, utan i den sociala strukturen och statens styrning.
I Kina finns betydande kapitalistiska klasser som spekulerar med sina förmögenheter och utnyttjar arbetarna. Men dessa grupper kontrollerar inte statsmakten, och denna begränsning förklarar den politiska ledningens förmåga och autonomi att styra ekonomin. Trump saknar metoder för att hantera denna nackdel, som överskrider alla hans avsikter och projekt. Denna motgång förstärker obalanserna i hela modellen för den digitala kapitalismen, som vi kommer att analysera i nästa text.

10-10-2026

[1] Ekonom, forskare vid CONICET, professor vid UBA.

[2] Andreessen, Marc (2023). Tekno-optimistiskt manifest

https://a16z-com.translate.goog/the-techno-optimist-manifesto/?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=es&_x_tr_hl=es&_x_tr_pto=tc

[3] Ng, Andrew (2026). Det pågår en berättelsekrig om AI och sysselsättning: ingen av parterna är neutral https://www.infobae.com/estados-unidos/2026/05/13/hay-una-guerra-de-narrativas-sobre-la-ia-y-el-empleo-ninguna-de-las-dos-partes-es-neutral/

[4] La Nación (2026). Debatten bland ekonomer om effekterna av artificiell intelligens rasar. https://www.lanacion.com.ar/economia/arde-el-debate-entre-los-economistas-sobre-los-efectos-de-la-inteligencia-artificial-nid22092024/

[5] Palantir-manifestet (2026) https://x.com/PalantirTech/status/2045574398573453312

[6] Roberts, Michael (2026). AI och produktivitet https://www.sinpermiso.info/textos/la-ia-y-la-productividad

[7] Acemoglu, Daron (2026). Det är ett förlorande förslag https://www.infobae.com/tecno/2026/05/19/el-nobel-de-economia-daron-acemoglu-no-cree-los-empleados-sean-reemplazados-por-la-ia-es-una-propuesta-perdedora/

[8] Manera, Carlos (2026) Artificiell intelligens, ekonomisk spänning

https://economistasfrentealacrisis.com/inteligencia-artificial-tension-economica/

[9] Roberts, Michael (2026) AI: En unik möjlighet

06/08/2026 https://www.sinpermiso.info/textos/ia-una-oportunidad-unica

[10] Lantos, Nicolas (2026) Elon Musk, historiens första biljonär https://www.eldestapeweb.com/politica/elon-musk-primer-billonario-historia-202661321321

[11] Marco del Pont, (2026) AI: från teknologisk dröm till systemrisk https://infonativa.com.ar/ia-del-sueno-tecnologico-al-riesgo-sistemico.html

[12] Godin, Romaric (2026). SpaceX: historiens första teknofascistiska börsintroduktion 12/06/2026 https://www.sinpermiso.info/textos/spacex-la-primera-salida-a-bolsa-tecnofascista-de-la-historia

[13] Marcó del Pont, Alejandro (2026). Pengarnas dolda krig: striden mellan Trump och FED https://rebelion.org/la-guerra-oculta-del-dinero-batalla-entre-trump-y-la-fed/

[14] López, Juan Torres (2026). Vem äger den artificiella intelligensen? https://rebelion.org/a-quien-pertenece-la-inteligencia-artificia

[15] Krainer, Alex (2026). Energikrig, dollarns undergång och bankkris

https://www.youtube.com/watch?v=bY4s6BTZqj4&t=3000s

[16] Savage, Luke (2022) Succession och den kapitalism som gör oss eländiga https://jacobinlat.com/2021/12/succession-y-el-capitalismo-que-nos-hace-miserables/

[17] Louca, Francisco (2021) Ojämlikheten förstör världen https://www.sinpermiso.info/textos/la-desigualdad-esta-destruyendo-el-mundo

[18] Marcó del Pont, Alejandro (2026). Skulden och striden om det globala kapitalet

https://rebelion.org/la-deuda-y-la-disputa-por-el-capital-mundial/

[19] Heller, Pablo (2026). Japan och yenkrisen: en tidsinställd bomb i den globala finansvärlden https://prensaobrera.com/internacionales/japon-y-la-crisis-del-yen-una-bomba-de-tiempo-en-las-finanzas-mundiales

[20] Torres López, Juán (2026). Valutakris i Japan med risk för global tsunami https://rebelion.org/terremoto-monetario-en-japon-con-riesgo-de-tsunami-global/

[21] Hudson, Michael (2026). Trump tillkännager den mest förödande ekonomiska operationen mot Iran https://www.youtube.com/watch?v=wN4_HgJGJOo&t=1671s

[22] Wolff, Richard (2026). Trump tillkännager den mest förödande ekonomiska operationen mot Iran https://www.youtube.com/watch?v=wN4_HgJGJOo&t=1671s

[23] Míguez, Pablo (2024): ”Plattformar, inkomster och arbete: effekter på den samtida kapitalistiska konkurrensen”, *Realidad Económica* nr 364, Buenos Aires.

[24] Magnani, Esteban (2026). Klyftan som genomsyrar företagen inom generativ AI https://www.pagina12.com.ar/2026/08/09/la-grieta-que-cruza-a-las-empresas-de-ia-generativa/

[25] Elbaum, Jorge (2026), Ett spöke vandrar genom den artificiella intelligensen https://www.pagina12.com.ar/2026/08/01/un-fantasma-recorre-la-inteligencia-artificial/

[26] Vaca Narvaja, Sabino (2026) Kina. Xi, Trump och kampen om herraväldet över den artificiella intelligensen https://www.pagina12.com.ar/2026/09/27/xi-trump-y-la-batalla-por-gobernar-la-inteligencia-artificia

[27] Chingo, Juan (2026). AI kan inte bromsas: striden bakom ”Apokalypsen”

https://www.laizquierdadiario.com/La-IA-no-puede-frenar-la-disputa-detras-del-Apocalipsis

[28] Varsavsky, Julián (2026). Kulturella och politiska skillnader präglar lagstiftningen om AI – Kina och USA reglerar på olika sätt https://www.pagina12.com.ar/2026/09/15/china-y-eeuu-regulan-distinto/